

Núm. 545 - Gener de 2014

Vacarisses

BALCÓ DE MONTSERRAT

Per una comunitat de fe i amor, oberta a tots, acollidora i fraternal

Joan Soler i Gironès:

Olesa de Montserrat, 1992.

Estudiant de Grau en Geografia i Ordenació del Territori.

Escriptor geogràfic.

Les obres realitzades amb estimació, tenacitat i passió donen fruits a voltes memorables, sense distinció d'edat. Bona mostra d'això és el llibre "Guia excursionista. Olesa de Montserrat i entorns", que recull dades i excursions dels voltants d'Olesa i també d'una part del terme de Vacarisses, el qual va ser descrit i justament elogiat en aquesta mateixa revista per Àngel M. Hernández i Cardona. Hem volgut entrevistar l'autor d'aquest treball, guardonat amb el XV Premi Recerca Vila d'Olesa d'estudiants 2010, per conèixer més detalls de la seva engrescadora obra i els seus projectes de futur.

1- Parla'ns de les motivacions que et van empènyer a afrontar un treball tan laboriós i pluridisciplinari, tot i sent tan jove:

La idea va sorgir d'un treball de recerca de Batxillerat. Des d'un bon principi volia fer un estudi geogràfic sobre algun aspecte d'Olesa, perquè des de ben petit m'he interessat per la geografia. A més, em vaig fixar que Olesa no tenia una guia excursionista pròpia, i m'hi vaig llençar.

Em considero un escriptor accidental, ja que l'obra va anar prenent una dimensió superior a l'esperada; vaig decidir d'afegir dades patrimonials i conferir a la guia un disseny més rústic, per enriquir-la i fer-la més atractiva per a la gent, allunyant-la de les guies d'itineraris convencionals.

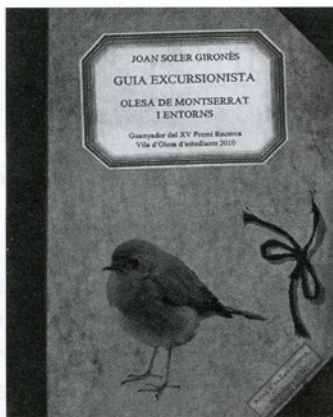
2- Quina acollida ha tingut el llibre? Has aconseguit els objectius proposats?

En principi no tenia intenció de publicar-lo, ja que es tractava d'un treball de

recerca, però m'il·lusionava presentar-lo al XV Premi Recerca Vila d'Olesa d'estudiants 2010, i el fet de guanyar-lo va permetre la seva publicació com a llibre un any i mig després. Llavors jo esperava una certa acollida al municipi, i pensava que vendria uns 200 exemplars en total, però només en el cap de setmana de Sant Jordi de 2012 se'n van vendre 250, i actualment ja se superen els 800 exemplars

venuts. Alguns han arribat a l'estranger (Alemanya, Polònia, Argentina...), ja que l'editorial és la Comunitat Minera Olesana i difon arreu. A més, porto fetes unes 12 presentacions, una d'elles al Centre Excursionista de Catalunya, per la qual cosa considero superats amb escreix els objectius previstos.

Portada de la guia de Joan Soler i Gironès.

3- S'han assolit també les expectatives de revalorar la zona?:

La veritat és que mentre redactava la guia vaig adonar-me que molts indrets no estaven prou considerats pels mateixos olesans (per exemple les Ribes Blaves i Sant Pere Sacama), i en canvi eren molt més valorats per persones d'altres poblacions com Terrassa i Barcelona. Això em va animar a incloure, com ja he dit abans, informació patrimonial a la guia, per tal de revalorar de nou molts racons, i certament crec que l'objectiu s'ha assolit, ja que ara hi va més gent a visitar-los que abans.

4- Quins perills amenacen actualment els voltants d'Olesa i el massís de Sant Salvador de les Espases?:

Un perill greu del qual la gent no s'adona és l'especulació. Al nord del nucli urbà d'Olesa s'estén una àrea agrícola que comprèn l'olivera autòctona, la palomar, i també altres elements interessants com les vinyes, però correm el risc de perdre aquest patrimoni davant del desig d'urbanitzar-lo.

Estem esperant que el Patronat de la Muntanya de Montserrat consideri aquesta zona com a protegida, per foragitar així aquest perill, però la crisi ha alentit molt els processos; per un cantó frena l'especulació, però per l'altre no permet executar el procés d'ampliació del Parc Natural de Montserrat, que ja es va aprovar fa temps.

Al massís de Sant Salvador de les Espases no existeix aquest problema especulatiu perquè és molt abrupte, però els seus voltants pateixen una degradació progressiva del paisatge, ja que està molt humanitzat per la carretera, la línia d'alta tensió, el tren, etc.

5- Els estudis que estàs realitzant, quines eines t'aporten per facilitar l'anàlisi, divulgació i protecció d'aquests entorns?:

En començar la guia, jo no feia encara els estudis de geografia i treballava de forma autodidacta, però en començar la carrera vaig descobrir eines molt útils com per exemple l'ús de la cartografia digital actual, basada en els SIG (Sistemes d'Informació Geogràfica), i també vaig conèixer la concepció de la geografia des d'un punt de vista regional, de la integració conjunta dels vessants naturals, culturals i humans. Un altre element destacat és l'evolució de paisatge, tractat per la geomorfologia i la geografia física, i actualment estic estudiant la biogeografia, aplicada a la interac-

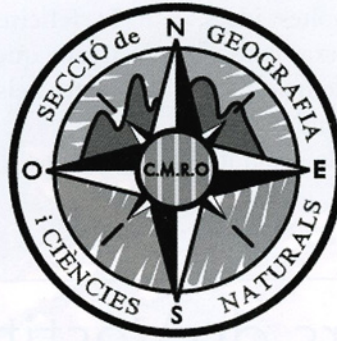
ció entre natura i home, com succeeix amb la pedra seca.

6- Recentment has fundat la Secció de Geografia i Ciències Naturals del Centre Muntanyenc i de Recerques Olesa. Amb quins objectius la vas crear?:

Jo sempre dic que Olesa té un patrimoni molt ric, però els olesans en general no ho saben. Vaig veure que calia fomentar l'excursionisme, per tal de fer conèixer el territori i que la gent sortís. A més, no hi havia una entitat al municipi que es dediqués a la geografia i als temes ambientals, i vaig decidir de crear aquesta secció, que barreja una mica l'excursionisme divulgatiu i cultural amb el patrimoni rural, com la pedra seca i la pagesia, i també temes ambientals com el clima, el riu, etc.

És una secció bastant multidisciplinària, la qual ha tingut força bona acollida, de manera que semblava que la gent estigués desitjant alguna cosa així, però que no ho manifestava o no es movia en aquest sentit. Aquesta secció ve a ser una consolidació dels objectius de la guia excursionista.

7- Col·labores en la difusió del patrimoni rural i natural a través de publicacions, exposicions, sortides, xerrades... Hi ha prou conscienciació de la importància de preservar aquest llegat? Caldria fer més coses?:

Logotip de la secció creada per:
Joan Soler i Gironès.

Realment fa falta encara molta divulgació del patrimoni que hi ha. Cal pensar que Olesa és com una ciutat dormitori, on la gent fa vida urbana i no coneix pas el seu entorn. Des del Centre Muntanyenc i de Recerques Olesa (CMRO) intentem fomentar aquest coneixement,

amb altres publicacions apart de la guia excursionista, com el Quadern d'Olesa núm. 3, que vaig realitzar junt amb Jaume Morera i la Natàlia Valldeperas. També estem treballant en altres aspectes, sempre amb aquesta finalitat.

8- Cita'ns un racó recomanable del terme de Vacarisses:

Doncs la vall del Mimó, per tot el seu entorn. Aquesta zona inclou la serra de Torrella i, sobretot, la cova sepulcral prehistòrica dels Lladres, que té una història curiosa de recerca i troballa d'elements arqueològics molt valuosos que s'han exhibit en diverses exposicions de Catalunya, Espanya i Andorra. És una cavitat poc coneguda, però molt valuosa. A més, hi has d'accedir fent el cuc i tot plegat és un indret molt interessant i força amagat.

9- Quins projectes de futur tens?

A nivell col·lectiu, actualment estic preparant un llibre dedicat al patrimoni rural i la pedra seca, junt amb Jaume Morera, Natàlia Valldeperas i l'Ivan Fernández, afegint-hi aspectes del paisatge i la pagesia.

A nivell personal tinc moltes idees, amb alguna d'elles ja en marxa, com el segon volum de la guia excursionista, amb més itineraris afegits. També m'estic inspirant en altres temes de geografia regional.

Et felicitem per la teva empenta i desitgem que facis realitat tots aquests projectes i els que vindran.

Link: www.guiaexcursionistaolea.blogspot.com

Albert i Òscar Masó Garcia

50è Concurs de Vestits de paper de Mollerussa

Amb la participació de diversos països, i amb un jurat procedent de diferents punts de la península, s'hi han presentat uns vuitanta-cinc vestits entre les modalitats de carrer, fantasia i d'època.

L'Àngels Serrasolses ha obtingut el 3r premi amb un vestit d'època anomenat "La noia del quadre", aconseguint una reproducció idèntica del que portava l'esposa del pintor Albert Bartholomé en el quadre "Dans la serre" (1881. Museu d'Orsay. Paris).

En l'edició del concurs d'aquest any i per primera vegada, els tercers premis de cada modalitat van ser patrocinats pel Comú d'Andorra la Vella.

El complement més espectacular del vestit va ser un quadre obra de la mateixa modista, còpia fidedigne de l'original, que per ell mateix donava fe de la perfecta similitud dels vestits. Cal remarcar que en la categoria de vestits d'època s'hi presentaven setze concursants, la majoria d'ells d'experimentats professionals del sector.

Aquest any ha tingut l'ajuda de: Francesca Badia, Mercè Cadevall, Carme Cornet, Àngela Ter i Anna M. Ubach.

També hi va participar el grup de cosidores de l'Associació Cultura i Lleure del nostre municipi en l'apartat de vestits de carrer, amb el vestit de carrer anomenat "La coquette".

Gràcies a la dedicació i a l'esforç de totes aquestes cosidores que col·laboren en la confecció d'aquestes peces i de les noies Mariona Millo i Anna Domínguez, les quals, portant-les, perfeccionen encara més el seu acabat, el nom de Vacarisses es projecta arreu.

Jaume Pintó